

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 968/19	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 25 września 2019 roku w sprawie VII K 838/18			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	zgłoszony przez obrońcę zarzut obrazy przepisów prawa materialnego poprzez uznanie, iż zachowanie oskarżonego miało charakter umyślny i wyczerpało dyspozycję art. 160 § 2 k.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo			

zasadny albo niezasadny		
<p>Należy podzielić przyjęte przez Sąd meriti stanowisko, oparte na opinii biegłych, że nawet przy całkowicie prawidłowej wymianie cewnika F., możliwym jest wystąpienie powikłań.</p> <p>Oskarżonemu nie zarzucono, ani nie przypisano, że dokonując wymiany cewnika popełnił błąd, skutkujący uszkodzeniem cewki moczowej pokrzywdzonego.</p> <p>Niewątpliwie jednak oskarżony widział, iż doszło do uszkodzenia cewki moczowej pacjenta i krwawienia. W takiej sytuacji przy tak obciążonym chorym, konieczna jest co najmniej 15 - 20 minutowa obserwacja chorego, a w przypadku dalszego utrzymywania się krwawienia - zlecenie konsultacji urologicznej na szpitalnym oddziale urologii.</p> <p>Odstąpienie od wymaganej procedury jest właśnie istotą postawionego</p>		

oskarżonemu
zarzutu.

Niczego nie może tu zmienić argument obrony, że skoro oskarżony przebywał w mieszkaniu pokrzywdzonego około 25 minut, to tym samym miał możliwość jego obserwacji w tym czasie. Trzeba bowiem mieć na względzie, że ten wyliczony czas (na podstawie karty wyjazdu i zeznań W. W.) dotyczył całej wizyty oskarżonego w mieszkaniu P. W.. Tymczasem od wejścia oskarżonego do mieszkania, w którym znajdował się pokrzywdzony, do czasu zakończenia wymiany cewnika, upłynąć przecież musiał określony czas. Wskazany w opinii biegłych wymagany czas obserwacji należy natomiast liczyć od momentu wymiany cewnika i stwierdzenia, że u pacjenta utrzymuje się w dalszym ciągu krwawienie. Oskarżony w istocie nie przeprowadził żadnej obserwacji, co wynika z zeznań świadka W. W.. Zeznała ona

bowiem, że po założeniu nowego cewnika, oskarżony zapytał gdzie może wypisać dokument, a po jego wypisaniu w kuchni, „nawet nie sprawdził, co się dzieje z mężem i sobie pojechał” (k. 119).

P. W. był człowiekiem schorowanym. Jak wskazali biegli, oskarżony powinien przed dokonaniem zabiegu wymiany cewnika przeprowadzić wywiad lub też zapoznać się z dokumentacją posiadaną przez rodzinę chorego. Taką możliwość oskarżony miał. To, że W. W. przy zgłoszeniu potrzeby domowej wizyty mówiła dyspozytorce, jaki jest stan zdrowia jej męża, nie może zmienić oceny zachowania oskarżonego. Jeżeli by bowiem założyć, jak sugeruje obrona, że w ten sposób oskarżony zapoznał się ze schorzeniami, na jakie cierpi pokrzywdzony, to brak przeprowadzenia obserwacji chorego, po wystąpieniu

krwawienia z cewki moczowej, świadczy o tym, że okoliczności te zostały przez niego zbagatelizowane.

Doszło tu zatem do wyczerpania przez oskarżonego znamion art. 160 § 2 k.k. Po wymianie cewnika, na skutek którego doszło do krwawienia z cewki moczowej, oskarżony nie interesował się chorym, u którego utrzymywało się krwawienie, nie dokonał wymaganej obserwacji pacjenta, nie udzielił instrukcji dla opiekującej osoby, jak ma dalej postępować. To dopiero z inicjatywy rodziny pacjenta doszło do wezwania karetki pogotowia. Jak wynika z opinii biegłych z Zakładu Medycyny Sądowej (...) utrzymujące się krwawienie z cewki moczowej zwłaszcza u osoby z marskością wątroby w trakcie leczenia przeciwzakrzepowego, może spowodować załamanie względnej wydolności układu krążenia, co stanowi bezpośrednio niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku

na zdrowiu, a zwłoka w udzieleniu pomocy lekarskiej zwiększa ryzyko rozwinięcia się takiego stanu i pogarsza rokowanie w przypadku udzielenia pomocy medycznej (k.948).

Trzeba też mieć na uwadze, że nieprawidłowości w postępowaniu oskarżonego dopatrzili się także biegli z Wojskowego Instytutu Medycznego (k. 543) oraz Sądy Lekarskie obu instancji (k. 446, 453). Natomiast podmioty te nie wypowiadały się (bo nie taka była ich rola), co do wpływu stwierdzonych nieprawidłowości w postępowaniu oskarżonego w kontekście narażenia na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, tak jak biegli powołani w niniejszej sprawie karnej.

Przez niebezpieczeństwo w rozumieniu z art. 160 k.k. należy rozumieć obiektywną sytuację, wynikającą z pewnego układu

rzeczy i zjawisk, która rodzi wysokie prawdopodobieństwo nastąpienia uszczerbku w wymienionych w tym przepisie dobrach prawnych. Bezpośredniość realnie grożącego niebezpieczeństwa oznacza, iż w sytuacji przez sprawcę już stworzonej, a więc bez dalszej akcji z jego strony, istnieje duże prawdopodobieństwo utraty życia, albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Zachodzi ona również w sytuacji utrzymania (nieodwrócenia, niezmnieszenia) istniejącego już poziomu tego niebezpieczeństwa w czasie, kiedy urzeczywistnił się obowiązek działania lekarza - gwaranta. Natomiast pożądane zachowanie alternatywne, polegające na prawidłowym wykonaniu przez oskarżonego ciążącego na nim obowiązku, zapobiegłoby realnemu i znaczącemu wzrostowi stopnia tego narażenia. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5.04.2013

roku (IV KK 43/13) przestępstwo z art. 160 § 2 k.k. jest dokonane z chwilą narażenia na niebezpieczeństwo, chociażby nawet osoba narażona nie doznała żadnej krzywdy. Nie ma znaczenia dla bytu odpowiedzialności okoliczność, czy ostatecznie zaniechane przez sprawcę działanie było w stanie całkowicie odwrócić niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia pacjenta (zapobiec naruszeniu chronionego dobra). Dla realizacji znamienia tego występku wystarczające jest wystąpienie skutku w postaci konkretnego narażenia na niebezpieczeństwo dobra prawnego, nie zaś jego naruszenie.

Nie można także podzielić twierdzeń obrony, iż zachowanie oskarżonego należałoby rozpatrywać w kategoriach występku z art. 160 § 3 k.k. Nie wiadomo bowiem dlaczego skarżący wnosi, iż naruszenie przez oskarżonego wymaganej

procedury, przesyłające o narażeniu pacjenta na bezpośrednio niebezpieczeństwo utraty życia, bądź ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, nastąpiło z jego winy nieumyślnej. Trudno przecież uznać, iż lekarz z tak dużym stażem i doświadczeniem nie zdawał sobie sprawy, jakie mogą być konsekwencje pozostawienia w zaistniałej sytuacji, obciążonego licznymi schorzeniami pokrzywdzonego, bez dokonania jego obserwacji i podjęcia właściwych kroków w razie nie ustania krwawienia. Oczywiście nikt tu nie mówi o zamiarze bezpośrednim, leżącym po stronie oskarżonego. Jednakże wina umyślna (w postaci zamiaru ewentualnego) zachodzi także, gdy sprawca przewidując możliwość narażenia człowieka na określone w ustawie skutki, godzi się na takie narażenie.

Wniosek

1 - o zmianę wyroku poprzez

zasadny

<p>uniewinnienie oskarżonego i zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu za obie instancje,</p> <p>2 - ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Ad. 1 Wniosek okazał się niezasadny, gdyż przedstawione przez obronę argumenty zmierzające do wykazania, iż oskarżony nie wyczerpał znamion ustawowych przypisanego mu przestępstwa nie zdołały – z przyczyn wskazanych wyżej – przekonać sądu odwoławczego;</p> <p>Ad. 2 Aktualnie obowiązujący przepis art. 437 § 2 k.p.k. w zasadzie zakazuje uchylania wyroków sądów I instancji i przekazywania sprawy do ponownego rozpoznania temu sądowi. Uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy</p>			

<p>do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. W przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione warunki wskazane w powyższym przepisie, zezwalające na uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>zgłoszony przez obrońcę zarzut obrazy przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia - w szczególności art. 5 § 2 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. - naruszenie zasady in dubio pro reo oraz dowolną, jednostronną i nieobiektywną ocenę dowodów czego konsekwencją było przekroczenie granic zasady swobodnej oceny dowodów.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo</p>				

zasadny albo niezasadny		
<p>Nie można podzielić twierdzeń skarżącego, iż Sąd Rejonowy dokonał stronniczej i dowolnej oceny wiarygodności zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Stwierdzić natomiast należy, iż ocena zgromadzonych w sprawie dowodów została dokonana przez Sąd I instancji poprawnie, we wzajemnym ich kontekście z innymi dowodami, zgodnie z wiedzą i doświadczeniem życiowym, i w pełni korzysta z ochrony art. 7 k.p.k.</p> <p>Apelacja nie wykazała w skuteczny sposób, aby rozumowanie Sądu meriti, przy ocenie zgromadzonych w sprawie dowodów było wadliwe, bądź nielogiczne. Zarzuty przedstawione w apelacji mają w istocie charakter polemiczny i opierają się na selektywnej oraz subiektywnej ocenie zebranych w sprawie dowodów.</p>		

Sądowi meriti nie można też skutecznie postawić zarzutu naruszenia art. 5 § 2 k.p.k. Pamiętać należy, że regulacje art. 7 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k. mają charakter rozłączny. Problem wiarygodności danego dowodu musi być stanowczo rozstrzygnięty na płaszczyźnie art. 7 k.p.k., zaś stosowanie reguły in dubio pro reo (art. 5 § 2 k.p.k.) powinno odnosić się tylko do nie dających się usunąć wątpliwości w sferze faktów. Tego rodzaju wątpliwości nie mogą się zaś wiązać z kwestią oceny wiarygodności określonego dowodu. Należy zwrócić uwagę, że niedające się usunąć wątpliwości, to nie istnienie w dowodach sprzecznych wersji zdarzenia, ale brak możliwości rozstrzygnięcia między nimi przy użyciu zasad oceny dowodów. Dopiero, gdy sprzeczności nie da się rozstrzygnąć, to jest wątpliwości usunąć, wtedy wątpliwości rozstrzyga się na korzyść

<p>oskarżonego. Tłumaczenie wątpliwości na korzyść oskarżonego nie oznacza powinności wybierania wersji korzystniejszej. Najpierw bowiem wybiera się wersję wynikającą z racjonalnej analizy dowodów, to jest tę, która wynika z decyzji o ich wiarygodności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia z 6 stycznia 2004 roku, V KK 60/03).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1 - o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego i zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu za obie instancje, 2 - ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Ad. 1 Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie, gdyż przedstawione przez</p>		

obronę argumenty
zmierzające do
wykazania, iż Sąd
Rejonowy wadliwie
ocenił zebrane w
sprawie dowody nie
okazały się zasadne.

Ad. 2 Aktualnie
obowiązujący
przepis art. 437
§ 2 k.p.k. w
zasadzie zakazuje
uchylania wyroków
sądów I instancji
i przekazywania
sprawy do
ponownego
rozpoznania temu
sądowi. Uchylenie
orzeczenia i
przekazanie sprawy
do ponownego
rozpoznania może
nastąpić wyłącznie
w wypadkach
wskazanych w art.
439 § 1 k.p.k.,
art. 454 k.p.k. lub
jeżeli jest konieczne
przeprowadzenie na
nowo przewodu
w całości. W
przedmiotowej
sprawie nie zostały
spełnione warunki
wskazane w
powyższym
przepisie,
zezwalające na
uchylenie
zaskarżonego
wyroku i
przekazanie sprawy
do ponownego
rozpoznania.

3.3.

zgłoszony przez
obrońcę zarzut

zasadny

	<p>obrazy przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia - w szczególności art. 170 § 1 k.p.k., 172 k.p.k. oraz art. 193 § 1 w zw. 201 k.p.k. poprzez oddalenie wniosków dowodowych o przesłuchanie w charakterze świadków autorów opinii Wojskowego Instytutu Medycznego dr T. S. oraz lekarza (...) z Wojskowego Instytutu Medycznego oddział Ekspertyz S. - (...)ul (...), (...)-(...) W. wydanej na potrzeby postępowania cywilnego oraz przesłuchanie na rozprawie biegłych z (...) Medycznego (...) co uniemożliwiło czytelne wykazanie, że krwawienie z cewki moczowej - przy uwzględnieniu stanu klinicznego P. W. - narażało go na zgon lub ciężki uszczerbek na zdrowiu.</p>	<p># częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut nie zasługiwał na uwzględnienie, gdyż</p>				

biegli z Wojskowego Instytutu Medycznego nie zostali ustanowionymi w niniejszej sprawie karnej. Opiniowali oni w równoległe toczącej się sprawie cywilnej. Jakkolwiek sprawy te dotyczą tych samych zdarzeń faktycznych, to jednak zakres opiniowania obu zespołów biegłych był nieco inny. W sprawie cywilnej biegli nie zajmowali się kwestią istotną z punktu widzenia odpowiedzialności karnej, jaką była np. ocena zachowania oskarżonego w kontekście narażenia pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.

Słusznie zatem Sąd meriti opierał się głównie na opinii biegłych Zakładu Medycyny Sądowej (...). Trzeba także dodać, że opinia biegłych Wojskowego Instytutu Medycznego, posiadających niewątpliwie szeroką wiedzę specjalistyczną, jest także dowodem

<p>wykorzystanym w niniejszej sprawie karnej, na co zezwalał choćby przepis art. 393 § 1 k.p.k. Nie jest jednakże tak, jak oczekiwaliby skarżący, iż opinia biegłych z Wojskowego Instytutu Medycznego przekonuje o niewinności oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu (o czym była już mowa w dziale 3.1).</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>1 - o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego i zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu za obie instancje, 2 - ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Ad. 1 Wniosek okazał się niezasadny, gdyż przedstawione przez</p>			

obronę argumenty
zmierzające do
wykazania, iż Sąd
Rejonowy dopuścił
się naruszenia
przepisów
postępowania, które
miało wpływ na
treść wyroku, nie
zdołały przekonać
sądu odwoławczego;

Ad. 2 Aktualnie
obowiązujący
przepis art. 437
§ 2 k.p.k. w
zasadzie zakazuje
uchylania wyroków
sądów I instancji
i przekazywania
sprawy do
ponownego
rozpoznania temu
sądowi. Uchylenie
orzeczenia i
przekazanie sprawy
do ponownego
rozpoznania może
nastąpić wyłącznie
w wypadkach
wskazanych w art.
439 § 1 k.p.k.,
art. 454 k.p.k. lub
jeżeli jest konieczne
przeprowadzenie na
nowo przewodu
w całości. W
przedmiotowej
sprawie nie zostały
spełnione warunki
wskazane w
powyższym
przepisie,
zezwalające na
uchylenie
zaskarżonego
wyroku i
przekazanie sprawy

do ponownego rozpoznania.				
3.4.	zgłoszony przez obrońcę zarzut rażącej niewspółmierności kary wymierzonej w wyniku uznania, że oskarżony był karany, a analiza wykonania kar, zakazów, świadczeń wskazuje na zatarcie skazań i niekaralność w chwili wyrokowania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Co do kwestii uprzedniej karalności oskarżonego, nie można odmówić racji skarżącemu, iż analiza danych o karalności A. S. uprawnia do przyjęcia tezy, iż jego wcześniejsze skazania uległy zatarciu. Z zapisów informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego wynika bowiem, iż oskarżony odbył orzeczone wobec niego kary i środki karne, a także upłynęły okresy, o których mowa w art. 107 k.k.				

Nie oznacza to jednak, iż orzeczona wobec oskarżonego przez Sąd meriti kara była rażąco surowa.

Wymierzając karę, sąd kieruje się dyrektywami wskazanymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. uwzględniając stopień zawinienia, stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto sąd uwzględnia m.in. motywację i sposób zachowania się sprawcy, zwłaszcza w razie popełnienia przestępstwa na szkodę osoby nieporadnej ze względu na wiek lub stan zdrowia, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed

<p>popęlnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popęlnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwosci, a także zachowanie się pokrzywdzonego. Uprzednia karalność/ niekaralność sprawy jest więc tylko jednym z elementów, składających się na wymiar kary.</p> <p>O tym, że wymierzonej oskarżonemu kary nie można było uznać za karę rażąco surową, Sąd Okręgowy nawiąże też niżej, przy omawianiu wniosku apelacyjnego.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego i zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu za obie instancje, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

do ponownego rozpoznania.			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
<p>W związku z powyższym zarzutem, skarżący nie zgłosił odrębnego wniosku apelacyjnego. Przyjąć zatem należało, że zgłoszone w apelacji wnioski odwoławcze dotyczą zbiorczo wszystkich podniesionych zarzutów.</p> <p>Skoro w wyniku rozpoznania dalej idących zarzutów Sąd odwoławczy nie znalazł podstaw do zmiany wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego, czy też do uchylecia wyroku z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania, to tym bardziej skutków takich nie mógł wywołać zarzut rażącej niewspółmierności wymierzonej kary.</p> <p>Dla Sądu Okręgowego oczywistym natomiast jest, że</p>			

w związku z omawianym tu zarzutem obronie chodziło o złagodzenie kary orzeczonej wobec oskarżonego.

Aczkolwiek podzielić należało pogląd skarżącego, iż nie ma podstaw (w świetle danych z akt sprawy) do uznania, iż oskarżony jest osoba uprzednio karaną, to jednak Sąd odwoławczy nie znalazł podstaw do złagodzenia wymierzonej kary. Zauważyć bowiem trzeba, iż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, zmiana kary w instancji odwoławczej nie może następować w każdym wypadku, w którym jest możliwa wedle własnej oceny sądu odwoławczego, lecz wtedy tylko, gdy kara orzeczona, nie daje się zaakceptować z powodu różnicy pomiędzy nią, a karą sprawiedliwą, różnicy o randze zasadniczej i rażącej, wręcz „bijącej w oczy” (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 1995 roku - KZS 4/96).

Orzeczona w przedmiotowej

sprawie kara
pozbawienia
wolności (nawet
po uwzględnieniu,
że oskarżony jest
osobą uprzednio
niekaraną) nie nosi
znamion „rażącej”
niewspółmierności.
Skoro przypisany
oskarżonemu
występek zagrożony
jest karą od
3 miesięcy do
5 lat pozbawienia
wolności, a w
niniejszej sprawie
oskarżonemu
wymierzona została
kara 5 miesięcy
pozbawienia
wolności, to
pomiędzy
ewentualnie
wchodzącą w grę
karą 3 miesięcy,
a karą 5 miesięcy
pozbawienia
wolności nie
zachodzi różnica
niewspółmierności”,
zwłaszcza, że i
tak jest to
kara z warunkowym
zawieszeniem
wykonania.

Sąd Okręgowy uznał
także, iż
wymierzenie
oskarżonemu za
popelniony czyn
wyłącznie
samoistnej kary
grzywny lub kary
ograniczenia
wolności (przy
zastosowaniu art. 37
a k.k.) byłoby zbyt
daleko idące. Tego

<p>rodzaju kara nie spełniłaby w sposób dostateczny celów zapobiegawczych oraz wychowawczych, jak również w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p>				
<p>3.5.</p>	<p>zgłoszony przez pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych zarzut obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 201 k.p.k. poprzez oparcie rozstrzygnięcia na opinii niepełnej, nie uwzględniającej wszystkich istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności i opartej na fragmentarycznym materiale dowodowym, w szczególności wydanej z pominięciem:</p> <ul style="list-style-type: none"> - treści opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej i protokołu z sądowo - lekarskiej sekcji zwłok P. W., z których wynika, że przyczyną jego zgonu była niewydolność wielonarządowa, na której powstanie złożyły się znaczny 	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>stopień wykrwawienia z następowym wstrząsem krwotocznym, a także rozwinięcie się zespołu wątrobowo - nerkowego,</p> <p>- zeznań świadka I. K., z których wynika, że udzielając P. W. pierwszej pomocy rozpoznała u niego wstrząs krwotoczny,</p> <p>- dowodów rzeczowych w postaci dwóch strzykawek, cewnika z balonikiem i worka na mocz odebranych od A. B., zarejestrowanych w (...) Prokuratury Rejonowej w Piotrkowie Trybunalskim za numerami (...),</p> <p>- protokołu oględzin w/w przedmiotów przeprowadzonych w dniu 5 lutego 2014 roku przez funkcjonariuszy K. w P. oraz dokumentacji fotograficznej wykonanej podczas oględzin.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				

Zarzut nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem opinii biegłych Zakładu Medycyny Sądowej (...) nie można uznać jako opinii niepełnej, czy też niejasnej, w rozumieniu art. 201 k.p.k.

Nie jest słuszny zarzut, iż biegli Zakładu Medycyny Sądowej (...) nie odnieśli się do opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej i protokołu z sądowo - lekarskiej sekcji zwłok P. W.. Biegli oczywiście korzystali z opinii sądowo – lekarskiej sekcji zwłok, na co wskazuje lektura sporządzonych przez nich opinii. Do kwestii wpływu wniosków sekcyjnych ma treść ich opinii, biegli nawiązują również podczas ich przesłuchania w dniu 26.11.2018 roku, w którym uczestniczył także pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych.

Natomiast, rzeczywiście, błędem Sądu Rejonowego było zignorowanie wniosków stron, głównie

pełnomocnika
oskarżycieli
posiłkowych, o
uzupełnienie opinii,
poprzez wyjaśnienia
kwestii, co do
których strony
zgłaszały
wątpliwości.

Błąd ten został
jednak
skonwalidowany
przez Sąd II
instancji, który na
etapie postępowania
odwoławczego
zwrócił się do
biegłych o wydanie
opinii
uzupełniającej. Po
jej uzupełnieniu,
opinię biegłych
Zakładu Medycyny
Sądowej (...)
tym bardziej uznać
należy jako opinię
kompletną, jasną
i przekonującą.
Biegli dysponują
wiadomościami
specjalnymi,
niezbędnymi do
stwierdzenia
okoliczności
mających istotny
wpływ na
rozstrzygnięcie
sprawy. Opinia ich
autorstwa jest
logiczna, zgodna
z doświadczeniem
życiowym i
wskazaniami
wiedzy. Ponadto
udziela ona
odpowiedzi na
wszystkie
postawione pytania,
na które, zgodnie z

<p>zakresem posiadanych wiadomości specjalnych i udostępnionym im materiałem dowodowym, biegli powinni udzielić odpowiedzi. Uwzględnia także wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia konkretnej kwestii okoliczności oraz zawiera uzasadnienia zajętego stanowiska. Jednocześnie sformułowania opinii pozwalają na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>1 - o zmianę zaskarżonego wyroku i uznanie oskarżonego za winnego popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 155 k.k. w zb. z art. 160 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. ,</p> <p>2 - o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie względem oskarżonego obok wymierzonej kary także środka karnego w postaci zakazu</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

<p>wykonywania zawodu lekarza,</p> <p>3 - o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Ad. 1 Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dawał podstaw do przypisania oskarżonemu, że spowodował on w sposób nieumyślny śmierć P. W., co szerzej omówiono w dziale 3.8 niniejszego uzasadnienia.</p> <p>Ad. 2 Nie było podstaw do orzekania wobec oskarżonego dodatkowego środka karnego, o czym szerzej mowa w dziale 3.10 niniejszego uzasadnienia.</p> <p>Ad. 3 Nie zostały spełnione warunki wskazane w art. 437 § 2 k.p.k., zezwalające na uchylenie</p>			

zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.				
3.6.	zgłoszony przez pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych zarzut obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 167 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. poprzez oddalenie na rozprawie w dniu 17.07. 2019 roku wniosku pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych z dnia 27.06.2019 roku w przedmiocie dopuszczenia dowodu z uzupełniającej opinii biegłych z Zakładu Medycyny Sądowej (...) i udostępnienie biegłym dowodów rzeczowych w postaci dwóch strzykawek, cewnika z balonikiem i worka na mocz oraz dokumentacji fotograficznej wykonanej podczas oględzin w/w przedmiotów w dniu 5.02.2014 roku, mimo iż opinia biegłych wydana w sprawie była niepełna i nie uwzględniała w	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

	całości zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego.			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Powyższy zarzut nawiązuje do zarzutu omówionego wcześniej w dziale 3.5. Już sama okoliczność, że Sąd odwoławczy dopuscił dowód z uzupełniającej opinii, wzywając biegłych do wypowiedzenia się, co do kwestii sygnalizowanych przez strony, głównie przez pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych, przemawia za tym, iż zarzut ten okazał się zasadny. Sąd odwoławczy nie po raz pierwszy zwraca uwagę na niedopuszczalną praktykę Sądów Rejonowych, odstępujących – mimo takiej potrzeby – od uzupełnienia opinii, przerzucając ten obowiązek na sąd II instancji, który, co do zasady, nie jest powołany				

do przeprowadzania dowodów.			
Wniosek			
<p>1 - o zmianę zaskarżonego wyroku i uznanie oskarżonego za winnego popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 155 k.k. w zb. z art. 160 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. ,</p> <p>2 - o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie względem oskarżonego obok wymierzonej kary także środka karnego w postaci zakazu wykonywania zawodu lekarza,</p> <p>3 - o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Ad. 1 Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dawał			

<p>podstaw do przypisania oskarżonemu, że spowodował on w sposób nieumyślny śmierć P. W., co szerzej omówiono w dziale 3.8 niniejszego uzasadnienia.</p> <p>Ad. 2 Nie było podstaw do orzekania wobec oskarżonego dodatkowego środka karnego, o czym szerzej mowa w dziale 3.10 niniejszego uzasadnienia.</p> <p>Ad. 3 Nie zostały spełnione warunki wskazane w art. 437 § 2 k.p.k., zezwalające na uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>				
<p>3.7.</p>	<p>zgłoszony przez pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych zarzut obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, a w istocie dokonanie dowolnej oceny</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i wyprowadzenie z zeznań świadka I. K. wniosków z nich niewynikających, sprzecznych z zasadami prawidłowego rozumowania i przyjęcie, że u P. W. nie zdiagnozowano wstrząsu krwotocznego, mimo że takie stwierdzenie wprost wynika z zeznań świadka, przy jednoczesnym przyznaniu waloru wiarygodności zeznaniom wyżej wymienionego świadka w całości.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Wbrew twierdzeniom skarżącego, nie zachodzi tu sprzeczność. Biegli Zakładu Medycyny Sądowej (...) w opinii uzupełniającej stwierdzili, iż obraz kliniczny, jaki zaobserwowała lekarz pogotowia ratunkowego, na który składają się niskie ciśnienie tętnicze krwi, przyspieszenie</p>				

czynności serca, bladość powłok, poty, mogły rzeczywiście wskazywać na wstrząs, a wobec widocznego krwawienia mogło to uzasadnić rozpoznanie wstrząsu krwotocznego. Jakkolwiek jednak stan kliniczny P. W. w czasie interwencji Zespołu (...) w dniu 11.01.2014 roku spełnił kryteria obrazu wstrząsu, to jednak – zdaniem biegłych – nie można z całą pewnością stwierdzić, że utrata krwi była jedyną jego przyczyną. Nie można wykluczyć, że załamanie względnej wydolności układu krążenia u osoby obciążonej szeregiem poważnych przewlekłych schorzeń (migotanie przedsionków serca, niewydolność wątroby, prawdopodobnie toczący się proces zapalny pęcherzyka żółciowego) było spowodowane zbiegiem kilku przyczyn.

Wniosek

1 - o zmianę
zaskarżonego

zasadny

<p>wyroku i uznanie oskarżonego za winnego popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 155 k.k. w zb. z art. 160 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. ,</p> <p>2 - o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie względem oskarżonego obok wymierzonej kary także środka karnego w postaci zakazu wykonywania zawodu lekarza,</p> <p>3 - o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji.</p>	<p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Ad. 1 Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dawał podstaw do przypisania oskarżonemu, że spowodował on w sposób nieumyślny śmierć P. W., co szerzej omówiono w dziale 3.8</p>			

<p>niniejszego uzasadnienia.</p> <p>Ad. 2 Nie było podstaw do orzekania wobec oskarżonego dodatkowego środka karnego, o czym szerzej mowa w dziale 3.10 niniejszego uzasadnienia.</p> <p>Ad. 3 Nie zostały spełnione warunki wskazane w art. 437 § 2 k.p.k., zezwalające na uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>				
<p>3.8.</p>	<p>-zgłoszony przez pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych zarzut obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez bezrefleksyjne przyjęcie wprost z opinii zespołu biegłych Zakładu Medycyny Sądowej (...), że pomiędzy zachowaniem oskarżonego, a śmiercią P. W. nie zachodzi związek przyczynowo - skutkowy, mimo że Sąd winien</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

	<p>samodzielnie rozstrzygać zagadnienia faktyczne i prawne na podstawie przeprowadzonych dowodów;</p> <p>-zgłoszony przez pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, będący wynikiem wskazanych powyżej uchybień procesowych, a polegający na błędnym ustaleniu, że pomiędzy powikłaniem w zabiegu usunięcia cewnika u P. W. w postaci krwawienia z cewki moczowej a jego zgonem nie zachodzi związek przyczynowo - skutkowy, co w konsekwencji doprowadziło do przyjęcia, że zachowanie oskarżonego wyczerpało jedynie znamiona czynu z art. 160 § 2 k.k., a nie zaś art. 155 k.k. w zb. z art. 160 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p>			
--	---	--	--	--

Zwiężle o powodach uznania zarzutu za

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Oba zarzuty, aczkolwiek ubrane przez autora apelacji w różną szatę prawną, dotyczą kwestii związku przyczynowego pomiędzy zachowaniem oskarżonego, a zgonem pokrzywdzonego i dlatego zostaną tu omówione łącznie.</p> <p>Pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych forsuje tezę, iż oskarżony przez swoje działanie wywołał u pokrzywdzonego wstrząs krwotoczny, który następnie był przyczyną zgonu P. W..</p> <p>Jeszcze raz powtórzyć należy, że wstrząs P. W. mógł być spowodowany różnymi czynnikami. Biegli z Zakładu Medycyny Sądowej (...) nie wykluczają, że załamanie względnej wydolności układu krążenia u osoby obciążonej szeregiem poważnych przewlekłych schorzeń (migotanie przedsionków serca, niewydolność</p>		

wątroby,
prawdopodobnie
toczący się proces
zapalny pęcherzyka
żółciowego) było
spowodowane
zbiegiem kilku
przyczyn.

Biegli zwracali
uwagę, że o
ilości utraconej
przez P. W. na
skutek krwawienia z
cewki moczowej nie
można wnioskować
z wizualnej oceny
worka podłączonego
do cewnika. Zresztą
widok worka nie
świadczy o jakiejś
olbrzymiej utracie
krwi (opinia
biegłych Zakładu
Medycyny Sądowej
(...) Medycznego –
k. 950, opinia
Wojskowego
Instytutu
Medycznego –
k.544). Co do ubytku
krwi P. W., na
skutek uszkodzenia
cewki moczowej,
biegli podkreślali w
swoich opiniach, że
decydujące
znaczenie mają
wyniki
laboratoryjne. Biegli
z Zakładu Medycyny
Sądowej (...)
stwierdzili,
iż „znaczna utrata
krwi związana z
ewentualnym
masywnym
krwotokiem
znalazłaby
odzwierciedlenie w

wyniku badania morfologii krwi po upływie kilku godzin”, „te wyniki nie wskazują na tak znaczną utratę krwi” (k. 588v). Takie same wnioski wynikają również z opinii biegłych Wojskowego Instytutu Medycznego.

Biegli z Zakładu Medycyny Sądowej (...) wprawdzie stwierdzili, że początkowo wstrząs krwotoczny może nie znajdować odbicia w wynikach badania krwi. Obraz morfologii krwi może być prawidłowy, gdyż obniżenie hematokrytu, stężenia hemoglobiny i liczby erytrocytów następuje zwykle nie wcześniej niż 1 – 3 godziny po krwotoku. Ale zauważyć trzeba, że uszkodzenie cewki moczowej P. W. nastąpiło około godz. 17.30, a pobranie krwi do badania nastąpiło tego samego dnia o 21.40, a więc po upływie około 4 godzin.

Nie ma więc żadnej pewności, że znaczne pogorszenie

się parametrów morfologicznych wyników badania krwi u P. W. w następnym dniu, musiało być wynikiem znacznej utraty krwi z uszkodzonej cewki moczowej. W opinii biegłych Zakładu Medycyny Sądowej (...), złożonej w trakcie postępowania przygotowawczego, wyraźnie zostało stwierdzone, że gdyby doszło do znacznej utraty krwi na skutek wymiany cewnika, to znalazłoby to odzwierciedlenie w wyniku badania morfologii krwi, po upływie kilku godzin od wystąpienia takiego krwotoku (k. 588v).

Kwestią tą zajmowali się także biegli Wojskowego Instytutu Medycznego, stwierdzając, że pogorszenie się wyników badania krwi, a szczególnie hematokrytu i liczby czerwonych krwinek oraz stężenia hemoglobiny wystąpiło po przetoczeniu dużych ilości płynów krwiozastępczych przy ograniczonej diurezie. Nie

świadczą one nie tyle o utracie bardzo dużej ilości krwi, ale bardziej o ograniczeniu możliwości reakcji organizmu i rozcieńczeniu krwi przez przetoczone duże ilości płynów (k.803).

Do przyjęcia odpowiedzialności z art. 155 k.k. konieczne jest istnienie związku przyczynowego pomiędzy zachowaniem sprawcy, a śmiercią osoby, tj. pacjenta. Nie wystarczy jednak jakkolwiek związek, lecz o charakterze bezpośrednim. Zachowanie nieostrożne sprawcy musi być jeżeli nie wyłączną, to w każdym razie wystarczającą przyczyną powstania skutku śmiertelnego

Oczywiście słuszna jest uwaga skarżącego, iż związek przyczynowy jest kategorią prawną i to organ procesowy jest władny zdecydować, czy pomiędzy określonymi zdarzeniami zachodzi, czy też nie zachodzi związek

przyczynowy.

Jednakże w sprawach o tak złożonych problemach, wymagających wiedzy specjalistycznej, jak ustalenie przyczyny śmierci, sąd – dokonując oceny prawnej – musi przede wszystkim opierać się na opiniach biegłych z zakresu dziedzin medycznych.

Biegli z Zakładu Medycyny Sądowej (...) podzielili wnioski z opinii posekcyjnej, że zgon P. W. był następstwem kilku przyczyn, których skutki doprowadziły do nieodwracalnego wstrząsu. Podkreślili wyraźnie wieloczynnikową przyczynę wstrząsu, na który złożyły się skutki krwawienia z cewki moczowej, stanu septycznego, spowodowanego koincydencją czasową wystąpienia uogólnionych objawów zapalenia pęcherzyka żółciowego z dodatkowym obciążeniem, jakim był przeprowadzony zabieg operacyjny, jak również przewlekłych schorzeń chorego.

W opinii z dnia 26.11.2018 roku wyraźnie stwierdzili, iż „nie mamy przekonania, ani obiektywnych podstaw do wnioskowania, że krwawienie z uszkodzonej cewki moczowej, do jakiego doszło w dniu 11.01.2014 roku w trakcie wymiany cewnika F., było wyłączną lub wiodącą przyczyną pozostającą w związku przyczynowym ze zgonem P. W. w dniu 14.01.2014 roku (k. 588v).

Koresponduje to z wnioskami opinii Wojskowego Instytutu Medycznego, którzy określając przyczynę zgonu P. W. wskazali na obecność licznych schorzeń przewlekłych u pacjenta unieruchomionego leżącego z powodu niedowładu połowicznego, marskość drobnoguzkową wątroby (z wszelkimi konsekwencjami w postaci zaburzeń krzepnięcia i żółtaczką) nadciśnienie tętnicze, zaburzenia rytmu serca oraz rozpoczynający się

ostry proces zapalny w obrębie jamy brzusznej, wymuszający pilną konieczność przeprowadzenia zabiegu operacyjnego, dodatkowo powikłanego utratą krwi, spowodowaną zaburzeniami krzepnięcia, co ostatecznie doprowadziło do niewydolności wielonarządowej i zgonu.

Analizując treść powyższych opinii biegłych nie można uznać, aby krwawienie z cewki moczowej, stanowiło wyłączną lub wystarczającą przyczynę zgonu P. W..

Nie da się zatem uszkodzenia cewki moczowej i krwawienia z tego narządu skutecznie połączyć bezpośrednio ze zgonem P. W.. Normatywny związek przyczynowy pomiędzy spowodowanym uszkodzeniem organu, a śmiercią człowieka można przyjąć wówczas, gdyby bezspornie zostało wykazane, że pomiędzy doznanym

urazem, a śmiercią nie było żadnego innego czynnika, który mógłby wpływać na tę śmierć. W tej konkretnej sytuacji zachodziły dodatkowe czynniki, o których szeroko mówi się w opiniach biegłych.

Jest też jeszcze jeden bardzo istotny powód, dla którego oskarżonemu nie można przypisać spowodowania skutku w postaci zgonu P. W.. Przypomnieć należy, iż dla przyjęcia odpowiedzialności z art. 155 k.k. dochodzi jedynie wtedy, gdy śmierć człowieka jest niezamierzonym następstwem działania sprawcy, w rozumieniu art. 9 § 2 k.k., polegającym na niezachowaniu przeciętnego obowiązku ostrożności w sytuacji, w której na podstawie normalnej zdolności przewidywania i ogólnego obowiązku dbałości o życie ludzkie lub przewidywania skutków własnych działań można wymagać od człowieka, aby nie dopuścił do nastąpienia

przestępnego skutku.

Pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych stara się powiązać zachowanie oskarżonego, polegające na nieumyślnym uszkodzeniu cewki moczowej P. W. i wynikłym stąd upływie krwi z późniejszym zgonem pacjenta.

Tymczasem oskarżonemu, **ani nie zarzucono, ani nie przypisano, że dopuścił się błędu w sztuce, podczas samej wymiany cewnika**

(przypisane mu w niniejszym postępowaniu zachowanie, nastąpiło **po** wymianie cewnika).

W złożonych opiniach biegli podkreślali, że ryzyko uszkodzenia cewki moczowej zdarza się nawet przy całkowicie właściwej wymianie cewnika. Skoro zatem nie przypisano oskarżonemu, że na skutek błędu w sztuce uszkodził cewkę moczową i doprowadził przez to nieumyślnie do utraty pewnej ilości

krwi przez pokrzywdzonego (w tym zakresie nie przypisano mu więc naruszenia reguł ostrożności), to w ogóle nie jest możliwym od strony prawnoprawnej powiązania tego zachowania oskarżonego z późniejszym zgonem pacjenta.

Natomiast zarzucalne zachowanie oskarżonego, polegające na zaniechaniu obserwacji pacjenta i pozostawieniu go z utrzymującym się krwawieniem, nie pozostawało w związku przyczynowym ze zgonem tegoż pacjenta. Bezsprzecznie ustalono, że z inicjatywy rodziny pacjenta, już o godzinie 18:40 wezwano pogotowie ratunkowe, które zawiozło P. W. na oddział szpitalny, na którym wdrożono niezbędne procedury lecznicze. Nie zostało jednocześnie wykazane, że gdyby oskarżony dokonał 15 – 20 minutowej obserwacji i sam wezwał karetkę pogotowia, to pacjent by przeżył.

<p>W żadnej ze złożonych opinii biegli nie upatrują, jako przyczyny lub też choćby współprzyczyny zgonu P. W. okoliczności, że został on zbyt późno przetransportowany do szpitala, przez co jego leczenie w warunkach oddziału szpitalnego było spóźnione, co miałyby następnie wpływ na jego zgon.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>1 - o zmianę zaskarżonego wyroku i uznanie oskarżonego za winnego popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 155 k.k. w zb. z art. 160 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. ,</p> <p>2 - o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie względem oskarżonego obok wymierzonej kary także środka karnego w postaci zakazu wykonywania zawodu lekarza,</p> <p>3 - o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

do ponownego rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji.				
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
<p>Ad. 1 Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dawał podstaw do przypisania oskarżonemu, że spowodował on w sposób nieumyślny śmierć P. W., co szerzej omówiono wyżej.</p> <p>Ad. 2 Nie było podstaw do orzekania wobec oskarżonego dodatkowego środka karnego, o czym szerzej mowa w dziale 3.10 niniejszego uzasadnienia.</p> <p>Ad. 3 Nie zostały spełnione warunki wskazane w art. 437 § 2 k.p.k., zezwalające na uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>				
3.9.	zgłoszony przez pełnomocnika oskarżycieli	# zasadny # częściowo zasadny		

	<p>posiłkowych zarzut obraży przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 155 k.p.k. poprzez zaniechanie zawiadomienia strony o sposobie rozpoznania wniosku o sprostowanie protokołu rozprawy z dnia 12 czerwca 2019 roku, zgłoszonego przez pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych w piśmie z dnia 27 czerwca 2019 roku.</p>	# niezasadny		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Rzeczywiście, skarżący złożył wniosek o sprostowanie protokołu rozprawy z dnia 12.06.2019 roku, który – jak wynika z lektury akt sprawy – nie został w ogóle rozpoznany. Jednakże kwestie, których dotyczył wniosek, miały w zasadzie charakter formalny, bądź dotyczyły oczywistej omyłki w zapisie wypowiedzi świadka. Nie każde naruszenie przepisów</p>				

<p>postępowania wywołuje skutek w postaci zmiany lub uchylenia zaskarżonego wyroku. Zgodnie z treścią art. 437 pkt 2 k.p.k. zarzut naruszenia prawa procesowego, może być podstawą zmiany lub uchylenia wyroku tylko wtedy, gdy mógł mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia.</p> <p>Tymczasem skarżący nie wykazał w apelacji istnienia zależności pomiędzy nierozpoznanem wniosku o sprostowanie protokołu rozprawy z treścią zapadłego wyroku.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>1 - o zmianę zaskarżonego wyroku i uznanie oskarżonego za winnego popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 155 k.k. w zb. z art. 160 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. ,</p> <p>2 - o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie względem oskarżonego obok wymierzonej kary</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

<p>także środka karnego w postaci zakazu wykonywania zawodu lekarza,</p> <p>3 - o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Ad. 1 Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dawał podstaw do przypisania oskarżonemu, że spowodował on w sposób nieumyślny śmierć P. W., co szerzej omówiono w dziale 3.8 niniejszego uzasadnienia.</p> <p>Ad. 2 Nie było podstaw do orzekania wobec oskarżonego dodatkowego środka karnego, o czym szerzej mowa w dziale 3.10 niniejszego uzasadnienia.</p> <p>Ad. 3 Nie zostały spełnione warunki wskazane w art.</p>			

<p>437 § 2 k.p.k., zezwalające na uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>				
<p>3.10.</p>	<p>zgłoszony przez pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych zarzut niesłusznego niezastosowania środka karnego w postaci zakazu wykonywania zawodu lekarza, pomimo zaistnienia przesłanek do jego zastosowania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Sąd Okręgowy nie podzielił zarzutu skarżącego, iż oskarżonemu należy przypisać skutek w postaci nieumyślnego spowodowania śmierci pokrzywdzonego. W konsekwencji powiązane z nim żądanie orzeczenia wobec oskarżonego środka karnego zakazu wykonywania zawodu lekarza, także nie zasługiwało</p>				

<p>na uwzględnienie. Podkreślić należy, że dotychczasowe wieloletnie, właściwe wykonywanie przez oskarżonego zawodu lekarza, przemawia za tym, iż przypisany mu czyn był w jego życiu incydentalny. Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, w ocenie Sądu Okręgowego nie można postawić czytelnej prognozy, że w przyszłości oskarżony wykonując zawód lekarza będzie zagrażał dobrom chronionym prawem, tj. życiu i zdrowiu pacjentów.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>1 - o zmianę zaskarżonego wyroku i uznanie oskarżonego za winnego popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 155 k.k. w zb. z art. 160 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. ,</p> <p>2 - o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie względem oskarżonego obok wymierzonej kary także środka</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

<p>karnego w postaci zakazu wykonywania zawodu lekarza,</p> <p>3 - o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Ad. 1 Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dawał podstaw do przypisania oskarżonemu, że spowodował on w sposób nieumyślny śmierć P. W., co szerzej omówiono w dziale 3.8 niniejszego uzasadnienia.</p> <p>Ad. 2 Nie było podstaw do orzekania wobec oskarżonego dodatkowego środka karnego, co szczegółowo omówiono powyżej.</p> <p>Ad. 3 Nie zostały spełnione warunki wskazane w art. 437 § 2 k.p.k., zezwalające na uchylenie</p>			

zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Całość zaskarżonego wyroku.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Zaskarżony wyrok okazał się słuszny i odpowiadający prawu. Zarzuty skarżących zmierzające do jego zmiany, bądź		

uchylenia, nie okazały się zasadne, o czym była już mowa wyżej.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiążle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2	Zgodnie z treścią art. 636 § 1		

	<p>k.p.k., z uwagi na nieuwzględnienie wniesionych apelacji, koszty postępowania odwoławczego ponoszą skarżący, czyli oskarżyciele posiłkowi i oskarżony. Kierując się treścią art. 633 k.p.k., Sąd Okręgowy podzielił koszty postępowania odwoławczego (na co złożył się przed wszystkim koszt opinii biegłych) pomiędzy 6 osób (5 oskarżycieli posiłkowych i oskarżonego). Ponadto od każdego z oskarżycieli posiłkowych: A. B., W. W., R. W., M. W. (1) i M. W. (2) należało zasądzić opłatę za drugą instancję (art. 13 ust.2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami).</p>	
3	<p>Zgodnie z treścią art. 636 § 1 k.p.k., z uwagi na nieuwzględnienie wniesionych apelacji, koszty postępowania odwoławczego ponoszą skarżący, czyli oskarżyciele posiłkowi i</p>	

	<p>oskarżony. Kierując się treścią art. 633 k.p.k., Sąd Okręgowy podzielił koszty postępowania odwoławczego (na co złożył się przed wszystkim koszt uzupełniającej opinii biegłych) - pomiędzy 6 osób (5 oskarżycieli posiłkowych i oskarżonego). Ponadto zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 420 złotych, tytułem opłaty za drugą instancję (art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, Dz. U. z 1983 r. Nr 49 , poz. 223 z późniejszymi zmianami).</p>	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość zaskarżonego wyroku	

0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych: A. B., W. W., R. W., M. W. (1) i M. W. (2)
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość zaskarżonego wyroku
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych		

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana